

Červnové vzestupy a pády

555 slovo

Jakými slovy bychom mohli hodnotit vládu Miloše Zemana a Andreje Babiše? Co použít ta, která Ludvík Vaculík zveřejnil 27. června 1968 v Literárních listech č. 18/68. Jeho 2000 slovo se stalo záminkou okupace naší země armádami pěti států ovládaných Kremlem. Autor a prvních padesát signatářů (mezi nimi i můj táta) byli pronásledováni normalizačními vládci. Čtete. Budete překvapeni. Ani nemusíte nahrazovat slovo „strana“ slovem „hnutí“ a pátrat v myslí, koho by autor asi dnes myslel „vládychtivými sobci, vypočítavými zbabělci či lidmi se špatným svědomím“. Čtete.

„Za dnešní stav odpovídáme všichni, více však komunisté mezi námi, ale hlavní odpovědnost mají ti, kdo byli součástí či nástrojem nekontrolované moci. Byla to moc umíněné skupiny rozproštěná pomocí stranického aparátu z Prahy do každého okresu a obce. Tento aparát rozhodoval, co kdo smí a nesmí dělat...“

„Chybná linie vedení změnila stranu v mocenskou organizaci, jež nabyla velké přitažlivosti pro vládychtivé sobce, vypočítavé zbabělce a lidi se špatným svědomím. Jejich příliv zapůsobil na povahu i chování strany; která nebyla zařízena tak, aby v ní bez

ostudných příhod mohli nabývat vlivu pořádní lidé, kteří by ji plynule proměňovali, tak aby se stále hodila do moderního světa...“

„Parlament se odnaučil rokovat, vláda vládnout a ředitelé řídit. Volby neměly význam, zákony ztratily váhu. Nemohli jsme důvěřovat svým zástupcům, a když jsme mohli, nedalo se po nich zas nic chtít, protože nemohli ničeho dosáhnout. Ještě horší však bylo, že jsme už téměř nemohli důvěřovat ani jeden druhému. Osobní i kolektivní čest upadla. S poctivostí se nikam nedošlo a o nějakém oceňování podle schopností darmo mluvit. Proto většina lidí ztratila zájem o obecné věci a starala se jen o sebe a o peníze, přičemž ke špatnosti poměrů patří i to, že ani na ty peníze není dnes spolehnutí. Pokazily se vztahy mezi lidmi, ztratila se radost z práce, zkrátka přišly na národ časy, které ohrozily jeho duševní zdraví i charakter...“

„Jestliže nelze v této době čekat od nynějších centrálních politických orgánů víc, je třeba dosáhnout více v okresech a obcích. Žádáme odchod lidí, kteří zneužili své moci, poškodili veřejný majetek, jednali nečestně nebo krutě. Je třeba vynalézat způsoby, jak je přimět k odchodu. Například: veřejná kritika, rezoluce, demonstrace, (...) stávka, bojkot jejich dveří...“

„Čas, který nastává, je léto s prázdninami a dovolenými, kdy se nám po starém zvyku bude chtít všeho nechat. Vsaďte se však, že naši milí odpůrci si nedopřejí letního oddechu, budou mobilizovat své zavázané lidi... Dávejme tedy pozor, co se bude dít, snažme se tomu porozumět a odpovídat. Vzdejme se nemožného požadavku, aby nám vždycky někdo vyšší podal k věcem jediný výklad a jediný prostý závěr. Každý si bude muset udělat své závěry, na svou odpovědnost...“

Toto jaro skončilo a už se nevrátí, píše doslova Ludvík Vaculík 27. června 1968 v závěru svého manifestu 2000 slovo.

Právě máme za sebou jaro plné virů, lží, porušování zákonů, zlodějin a pustošení ekonomiky naší země. Z trestně stíhaného komunistického agenta StB, kterého si v čele vlády drží mocí nemocný prezident, se rezolucí Evropského parlamentu z 19. 6. 2020 stal mezinárodní podvodník. Cožpak ta ostuda nikdy neskončí? Není na čase znovu podepsat 2000 slovo a konečně se jimi začít řídit?

Přeji vám všem krásné léto – a rozum a štěstí v podzemních volbách. Nezapomeňme, jak píše Ludvík Vaculík, že naši odpůrci si letního oddychu nedopřejí.

» Pro Neovlivní.cz Jan Hrušínský |
principál Divadla Na Jezerce | 21. června 2020